

ЧЕСТИТ НАРОД.

В едно старо предание се разказва, че някога великия цар Александър Македонски, който победил целия известен тогава свят, открил някаква неизвестна страна. В нея живял един напълно честит народ. Царят се зачудил от това, що видял там, и почнал да разпитва хората, на що се дължи доброчестината им.

Ето що са разказали те на цар Александра:

— Ние се стараем да живеем така, че в нищо да не отстъпваме от правдата. Между нас няма кавги и разприии; никой от нас не казва никому оскърбителна дума. Между нас няма ни бедни, ни богати. Всеки има само това, което му е нужно. Никой няма нищо излишно. Ако с някого се случи нещастие, ние всички му се притичаваме на помощ. Никой не взема чуждото, затова не се боим от крадци: нашите къщи не се заключват с куфари, а стадата ни пасат на свобода без пазач. Ние не почитаме златото и среброто, а се радваме само, когато имаме изобилно плодородие. Греховете на другите хора не осждаме, а се стараем сами ние да не правим грях и да потушим в себе си всяко зло чувство. Страшно се боим от кръвопролитие и от убийство. Всеки от нас чувства скръбта и радостта на другите като свои. Ние не убивама животните, затова елените и дивите кози от нашите планини без страх дохождат до нашите жилища. Ние не ядем и пием до пресищане, затова сме силни здрави и доживяваме до дълбока старост. Ние приемаме в нашето общество